

[Agerschou]

te forslag, der handler om såkaldte sociale kompensationer for indgrebet. Der vil blive ydet et pristilskud til mælkeprodukter, satserne for børnetilskud, ungdomsydelse, kontanthjælp og uddannelsesstøtte vil blive reguleret, og satserne for de sociale pensioner vil blive hævet. Alt i alt drejer det sig om kompensationer på omkring 600 mill. kr.

Det skal man ikke lade sig narre af. Der er kun tale om figenblade, der ikke er i stand til at dække skamløsheden over for de grupper i befolkningen, der nu nok en gang skal straffes.

For det første skal man lægge mærke til, at pensionister, kontanthjælpsmodtagere og børnefamilier kun får kompensation for den foreslåede momsforhøjelse; der er ikke foreslået nogen form for kompensation for de merudgifter, den øvrige del af regeringens indgreb påfører de pågældende grupper. Der sker f.eks. ikke nogen forhøjelse af rådighedsbeløbet til varmhjælp til pensionister. Pensionisterne kan altså på grund af indgrebet, hvis det bliver vedtaget, se frem til at skulle bruge mere af den sparsomme pension til almindelig opvarmning.

For det andet skal man lægge mærke til, at der er grupper, der overhovedet ikke er omfattet af de såkaldte sociale kompensationer, f.eks. de arbejdsløse på dagpenge, efterlønsmodtagerne og modtagerne af sygedagpenge; dem interesserer regeringen sig slet ikke for, selv om de har haft drastiske fald i levevilkårene i efterhånden adskillige år.

Hvad er egentlig grunden til, at de ikke også skal have en form for kompensation – om ikke andet, så de minimale tilbud, regeringen i sine bestræbelser for at skjule sin omvendte Robin Hood-politik tilkaster andre økonomisk svagt stillede grupper?

Helt grotesk bliver det, når man studerer regeringens forslag til kompensation for en helt anden gruppe, nemlig bilisterne; åbenbart betragter regeringen denne gruppe som økonomisk særlig udsat. Vægtafgiften på personbiler skal nedsættes; bilisterne skal altså have kompensation for forhøjelsen af benzinerne med et beløb på omkring 500 mill. kr. Når man stiller de 500 bilistmillioner op over for de 600 mill. kr., børnefamilier, pensionister og kontanthjælpsmodtagere skal have i kompensation, bliver meningsløsheden helt åbenbar, og helt afsindigt bliver det naturligvis, når man samtidig ved, at arbejdslø-

se på dagpenge og folk på sygedagpenge slet ikke skal have nogen form for kompensation.

Vi må konstatere endnu en gang, at tankegangen i den konservative regerings politik er, at store sociale forskelle i vort samfund er en positiv ting, at de, der i forvejen er økonomisk hårdest ramt, efter regeringens opfattelse skal rammes en gang til. Samtidig skal de velbærgede have endnu bedre vilkår, end de har haft i forvejen.

Denne lysende klare filosofi i den borgerlige politik kan ikke skjules ved, at man fremsætter forslag med helt utilstrækkelige kompensationer for enkelte hårdt trængte grupper i befolkningen. Der er blot tale om et røgslør, som befolkningen ikke skal lade sig narre af.

Henning Rasmussen (S):

Det fremgår meget klart af det materiale, vi har fået fra regeringen, at det er det private forbrug og ikke statens og kommunernes forbrug, der giver det voldsomme underskud på betalingsbalancen. Det fremgår også meget tydeligt, at det kun er en del af befolkningen, der har sat forbruget i vejret: mange selvstændige, mange højtloønnede i det private erhvervsliv, de, der har tjent næsten utroligt mange penge på stigningen i kurserne på obligationer og aktier, og de, der har lånt penge til forbrug til en faldende rente. Det er ikke de arbejdsløse, det er ikke »efterlønnerne«, de syge og de lavtlønnede på det private arbejdsmarked, og det er bestemt heller ikke de hundre tusinder af offentligt ansatte: lærere, sygeplejersker, sygehjælpere, kontorfolk, buschauffører, DSB-folk, arbejdsmænd, og hvad de nu er, der har skabt de problemer, vi har. Tværtimod. Deres lønninger, deres overarbejde, deres antal har man fod på, det har man kunnet holde nede, og deres arbejdspladser presses mere og mere. På arbejdsformidlingen, i arbejdstilsynet, på dommer- og politikontorer, i toldvæsen, på sygehuse, i folkeskolen, på specialskolerne, på de tekniske skoler og i daginstitutionerne presser man bevillingerne ned i forhold til behovet og forringer den service, som befolkningen får. Det er både skadeligt og ødelæggende.

Regeringen regner efter de oplysninger, vi i dag har fået, med et endnu større fald i de offentlige investeringer og i det offentlige